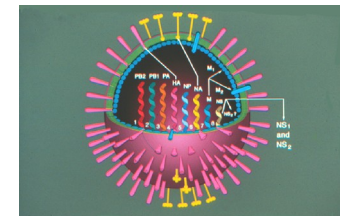

تعریف آنفلوآنزای پرندگان :

آنفلوآنزای پرندگان یک بیماری ویروسی فوق العاده مسری پرندگان بوده که می تواند به دیگر حیوانات و انسان منتقل گردد .

آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان به عفونت پرندگان با تحت تیپهای H₅ و H_v ویروس تیپ A آنفلوآنزا و یا عفونت با هر ویروس آنفلوآنزای پرندگان که ۷۵ درصد مرگ و میر داشته باشد ، اطلاق می گردد .

میزبانان :

۱ پرندگان

- پرندگان آبی

مرغابی سانان (اردک ، قو و غاز)

- پرندگان کنار آبی

کاکایی ، پرستوی دریایی

- پرندگان خشکی زی

کبک ، بلدرچین ، قرقاول ، طوطی و قمری

- پرندگان شکاری

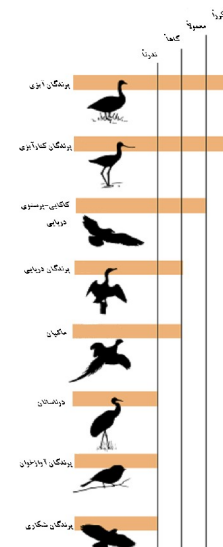
عقاب ، بازها (بدون نشان دادن علائم بیماری ، ناقل ویروس بیماری هستند)

۲ پستانداران : گراز ، اسب و

پستانداران دریایی

۳ انسان

فراوانی نسبی ابتلاء به آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان در بین پرندگان

نحوه سرایت بیماری :

۱ - پرنده به پرنده

تماس مستقیم با مدفوع و ترشحات تنفسی آلوده ، ذرات آلوده معلق در هوا ، منابع آبی و غذایی آلوده و لوازم و تجهیزات آلوده .

۲ - پرنده به انسان

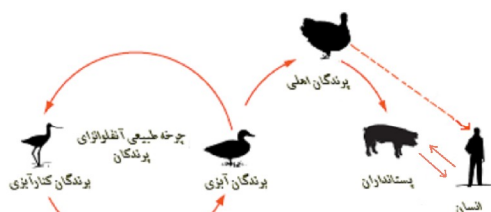
- هوا، مدفوع ، ترشحات و پر آلوده (تماس مستقیم با پرنده آلوده) .
- انتقال بیماری به انسان از طریق خوردن گوشت پخته شده پرنده تاکنون گزارش نگردیده است .
- پرندگان مهاجر آبی ، جابجایی و حمل و نقل طیور ، تجارت و داد و ستد پرندگان در انتشار بیماری نقش مهمی دارند .

عوامل خطرزا :

- جابجایی قانونی و غیر قانونی پرندگان از مرز به داخل کشور
- بازارچه های فروش پرندگان زنده
- جابجایی افراد در مواقع آلودگی
- پرنده های وحشی بومی و مهاجر آبی
- مصرف پرنده مرده
- فروش و عرضه پرنده بیمار یا مرده
- در کنار هم قرار گرفتن انواع گونه های پرندگان
- واردات پرندگان زینتی به کشور
- عدم گزارش بیماری توسط صاحب پرنده
- عدم رعایت قوانین قرنطینه ای و بهداشتی
- امحاء نامناسب لاشه پرنده
- محدودیت در جبران خسارت

نقش پرندگان مهاجر آبی در گسترش و انتشار بیماری :

در گله های طیور اهلی بدلیل تراکم زیاد و تماس نزدیک با مدفوع آلوده ، ویروس آنفلوآنزا بسهولت گسترش و انتشار یافته و براساس شواهد ژنتیکی موجود ، در گله های طیور آلوده در اثر جهش ژنتیکی سوبه های با قابلیت بیماریزایی پائین (LPAI) نهایتاً سوبه هایی با قابلیت بیماریزایی بالا (HPAI) بوجود آمده است که این سوبه ها قابلیت انتقال به پرندگان وحشی بویژه پرندگان آبی مهاجر را داشته و از طریق پرندگان آبی مهاجر به سایر نقاط انتشار یافته است .

نمونه انتقال و انتشار بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان

لذا پرندگان مهاجر آبی در گسترش و انتشار بیماری آنفلوآنزای فوق حاد پرندگان نقش مهمی را دارند و در فصل مهاجرت، ویروس عامل بیماری را از مناطق آلوده به مناطقی که جهت زمستان گذرانی بسر می برند منتقل می نمایند . همچنین در طول مسیر مهاجرت نیز در مناطقی که به منظور تغذیه و تجدید قوا بطور موقت توقف می نمایند قادر به انتشار این ویروس می باشند . ویروس آنفلوآنزای پرندگان از پرندگان مهاجر آبی به سایر پرندگان از قبیل پرندگان آبی بومی وحشی و اهلی ، پرندگان خشکیزی وحشی و طیور اهلی قابل انتقال می باشد و این مسئله بویژه در مناطقی که پرندگان آبی مهاجر در تماس مستقیم با سایر پرندگان هستند حائز اهمیت می باشد .

سازمان حفاظت محیط زیست
Department of the Environment
I.R. IRAN

آنفلوانزای فوق حاد پرندگان

معاونت محیط زیست طبیعی
دفتر تنوع زیستی و حیات وحش
گروه بیماریهای حیات وحش

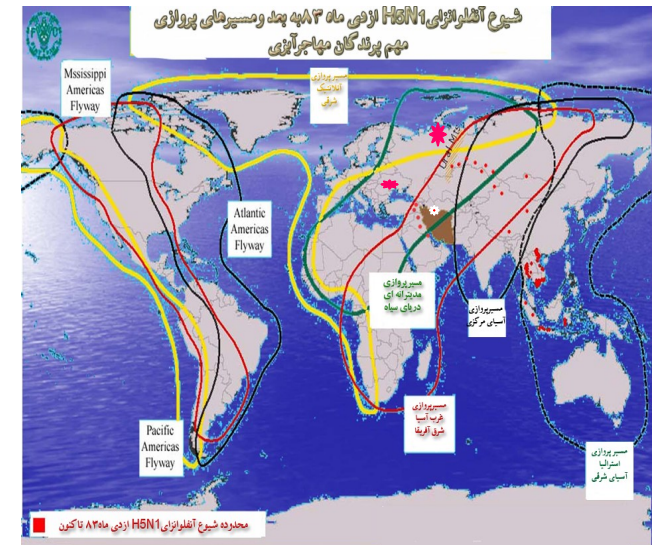
پیشهادات :

- ۱- کاهش تماس بین طيور اهلی (حتی انسان) با پرندگان وحشی بویژه پرندگان وحشی مهاجر و منابع آبی آلوده .
- ۲- تقویت سیستم مراقبت و پایش بیماری در پرندگان وحشی و طيور اهلی بخصوص در مناطقی که در مسیر خطوط مهاجرتی قرار دارند .
- ۳- کنترل دقیق تر در رابطه با تجارت و داد و ستد پرندگان (با توجه به اینکه اقدامات قرنطینه ای معمولاً بطور دقیق و کامل انجام نمی گیرد) .
- ۴- کنترل و نظارت دقیق بر حمل و نقل و جابجایی طيور اهلی .
- ۵- انجام واکسیناسیون طيور اهلی بویژه در مناطق در خطر .
- ۶- استفاده از دستکش ، ماسک ، عینک ، چکمه و روپوش و بطور کلی رعایت کلیه موارد ایمنی به هنگام جابجایی و معدوم سازی پرندگان وحشی و اهلی تلف شده .
- ۷- جمع آوری سریع و کامل پرندگان آلوده در موارد بروز بیماری .
- ۸- سوزاندن یا امحاء بهداشتی لاشه پرندگان وحشی یا طيور اهلی آلوده تلف شده و ضد عفونی کلیه وسایلی که به نحوی با این پرندگان در تماس بوده اند .
- ۹- واکسیناسیون افرادی که جهت نمونه برداری و معدوم سازی لاشه پرندگان وحشی و طيور اهلی فعالیت می کنند بر علیه آنفلوانزای انسانی (جهت پیشگیری از احتمال نوترکیبی و بوجود آمدن احتمالی سویه های جدید ویروس آنفلوانزا) .

تهیه و تدوین: گروه بیماریهای حیات وحش

لازم به ذکر است در افرادی که بطور مستمر در تماس مستقیم و نزدیک با پرندگان وحشی آلوده به بیماری می باشند (مانند شکارچیان - صیادان - محیط بانان) احتمال انتقال بیماری از طریق مدفوع ، پر و ترشحات تنفسی پرنده آلوده به این افراد وجود دارد .

احتمال دارد حیواناتی مانند گراز که هر دو نوع گیرنده های ویروس آنفلوانزای پرندگان و آنفلوانزای انسانی را دارند (به نسبت ۵۰ درصد از هر کدام) ، در پیدایش احتمالی سویه های جدید ویروس آنفلوانزا که بتواند از انسان به انسان منتقل شوند نقش داشته باشند لذا به منظور جلوگیری از احتمال بوجود آمدن نوترکیبی در بین ویروسهای آنفلوانزا و پدید آمدن سویه های جدید از این ویروس ، اعمال مدیریت صحیح و نظارت مستمر در رابطه با جمعیت گراز بویژه در اطراف زیستگاههای آبی و مراکز تجمع پرندگان آبی بسیار حائز اهمیت می باشد .

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.